



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2792/09

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ס' גיבראן

המערער: איגור שטני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, מיום 19.2.09, בת.פ. 8251/08, שניתן על ידי כבוד השופט נ' זלוצ'ובר

תאריך הישיבה: י' בחשון התש"ע (28.10.09)

בשם המערער: עו"ד ד' ונטורה

בשם המשיבה: עו"ד א' רוזן

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

1. בית המשפט המחוזי בבאר-שבע הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הרשעת המערער התבססה על עובדותיו של כתב אישום מתוקן בהן הודה, ולהלן תמציתן:

בתאריך 17.10.08, בשעת לילה, נראה המערער נוהג ברכב מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות. בעקבות כך הורה לו שוטר לעצור, אולם המערער לא ציית להוראה ופתח במנוסה תוך שהוא נוהג במהירות שהוגדרה כ"גבוהה מאד". מכאן ואילך התפתח מרדף בו נטלו חלק מספר ניידות שניסו לחסום את דרכו של הרכב הנמלט, ובמהלכו

ביצע המערער שורה של עבירות תעבורה, חלקן מן החמורות ביותר. וכך לדוגמה הוא עקף רכבים שנסעו לפניו תוך נסיעה בנתיב הנגדי, ואילץ נהגים תמימים שנקלעו לדרכו לסטות מנתיבם או לעצור כדי למנוע תאונה. באחד הצמתים בוצעה חסימה של הכביש, אולם גם זו לא מנעה מהמערער להמשיך ולשעוט קדימה, ושוטר היה נאלץ לקפוץ הצידה כדי להימנע מפגיעה. בהמשך פגע המערער ברכב אחר בו ישבו בני זוג עם ילדיהם, ולאחר מכן שב וסטה לנתיב הנגדי תוך שהוא מאלץ נהג משאית וניידת לסטות לשולי הדרך.

על כל אלה נקרא המערער לתת את הדין, ובעקבות כך דן אותו בית המשפט המחוזי ל-54 חודשי מאסר ו-12 חודשים מאסר על-תנאי.

2. במרכזו של הערעור המונח בפנינו ניצבת טענת המערער לפיה הוא "לא הבין את המרכיב העונשי" עליו הוסכם בין הצדדים, ועל כן נתבקשנו לבטל את גזר-הדין ולהשיב את הדיון לבית המשפט המחוזי לצורך גזירת העונש מחדש. לכך אין בידנו להיעתר, ולהלן נבהיר את עמדתנו:

(א) קודם לגזירת העונש גובש הסכם טיעון בין הצדדים, מכוחו הם עתרו לדון את המערער ל-54 חודשי מאסר, ואת ההסכם הזה אימץ בית המשפט. עתה טוען המערער, כי הודייתו באה בעקבות עצתה של באת-כוחו דאז, שלא הסבירה לו את רכיבי העונש. לעניין זה טען המערער עוד, כי אף שעלה לישראל בתחילת שנות ה-90, השפה העברית אינה שגורה בפיו, הואיל ושהה שנים ארוכות בחו"ל.

(ב) גרסת המערער לפיה לא הבין את הרכיב העונשי שבהסכם הטיעון, נסתרה מכל וכל במכתבה של מי שייצגה אותו בפני הערכאה הדיונית, עו"ד פאולה ברוש. מאותו מכתב, שצורף כנספח לערעור עולה, כי המערער היה שותף מלא למשא ומתן שקדם לגיבושו של הסכם הטיעון, וקודם להצגתו בבית המשפט, נועצה בו עו"ד ברוש והוא נתן לו את הסכמתו.

(ג) אותה גרסה שהובאה במכתבה של עו"ד ברוש מאומתת בפרוטוקול הדיון של בית המשפט המחוזי. מעיון בו עולה, כי השופט המלומד של בית משפט קמא טרח והסביר למערער את פרטיו של ההסדר, ובעקבות כך נרשם מפיו בזו הלשון: "באת-כוחי הקריאה לי את כתב האישום המתוקן, אני מבין במה מאשימים אותי, אני מודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן".

(ד) ואם לאחר כל אלה נותר ספק בלבו של המערער בדבר מהותו של העונש המוסכם, בא טיעונה לעונש של באת-כוח המשיבה והבהיר זאת, לאמור: "יש הסדר גם לעניין העונש. הצדדים יעתרו במשותף לעונש מאסר של 54 חודשים...". לכאורה, ואם היה ממש בגרסתו הנוכחית של המערער, היינו מצפים כי ימחה או יסתייג מדברי התובעת, ולא זו בלבד שהוא לא נהג כך, אלא שבאת-כוחו אישרה את פרטיו של ההסדר המוסכם.

3. הנה כי כן, לטענה בדבר אי-הבנת רכיביו של העונש, אין על מה שתסמוך, ונראה שאת הנימוק הזה אלתר המערער מאחר והגיע למסקנה כי עשה מקח טעות, וכדי להכשיר את הדרך להגשתו של ערעור. כך או כך, בחינת העונש מול העובדות בהן הודה המערער, מחייבת את המסקנה כי אין בו רכיב כלשהו של חומרה. אדרבא, מדובר במי שנהג שעה ארוכה בצורה פרועה, גרם נזק, ולא היה רחוק מלגרום לפגיעות בנפש. נוכח כל אלה מסקנתנו היא כי דינו של הערעור להדחות, וכך אנו עושים.

ניתן היום, י"א בחשון התש"ע (29.10.09).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט